

Inpassing parkeerterrein De Schildhoeve

Aanleiding

Onlangs heeft Feesterij de Schildhoeve in Fluitenberg haar parkeercapaciteit uitgebreid. Op verzoek van de gemeente gaat deze uitbreiding gepaard met een goede landschappelijke inpassing van het parkeerterrein.

Context

De Schildhoeve ligt net buiten het dorp Fluitenberg aan de uitvalsweg richting Echten. Het landschap is een typerend voor een esdorpenlandschap en wordt ter plekke gekenmerkt door een afwisseling van open ruimten en besloten delen. Bossen, ooit aangeplant om het stuifzand te beteugelen, liggen vooral rond Kalenberg. Vele houtwallen en wegbeplantingen geven het landschap aan weerszijden van de Schildhoeve een aangename kleinschaligheid. Ook de Fluitenbergseweg is aan twee zijden beplant met eiken. Ten noorden van de Schildhoeve ligt een grotere open heideontginning.

Locatie

Het terrein van de Schildhoeve is langgerekt, waarbij de langste zijde van het erf aan de weg ligt. Het oostelijk deel van het perceel als parkachtige tuin. Het woonhuis staat dicht bij de weg, het partycentrum ligt verder terug op het erf. Het gebouw heeft een L-vormige opzet en is gebouwd uit hout met een pannendak en lage gootlijn. Het parkeerterrein ligt aan de westzijde van het erf en wordt van het ontvangstgebied gescheiden door een brede haag van verschillende struiken met daarin rode beuken.

Kenmerken erf

Kenmerkend voor erven in het Drentse esdorpenlandschap is de onregelmatige opzet. Gebouwen liggen onder verschillende hoeken op het erf en worden afgewisseld met boomgroepen of een boomgaard. De overgangen naar de omgeving zijn informeel. Een haag scheidt het voorerf van de weg. Kenmerkende beplanting is onder andere: beuk, eik, linde, kastanje, walnoot, okkernoot, hulst, meidoorn, liguster, sleedoorn, hulst of veldesdoorn.

Inpassing parkeerterrein

Met de inpassing van het parkeerterrein is zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij de kenmerken van het typische Drentse erf, waarbij de inpassing is beperkt tot dat deel dat nieuw wordt aangelegd. Aan de zuidzijde wordt het perceel nu deels begrensd door een coniferen haag. Om het groenblijvende karakter van de achterzijde door te zetten, maar inheemse beplanting te gebruiken, is gekozen voor een haag van hulst, eventueel gemengd met krent. Op verzoek van de eigenaar wordt het westelijk deel van het perceel vrijgehouden van beplanting, zodat goed zicht is op de naastgelegen, in eigendom zijnde, paardenwei. Een lage wal zorgt voor enige afscherming van het parkeerterrein. De voorzijde van het parkeerterrein wordt begeleid door een beuken haag. Daarmee sluit de afscherming van het parkeerterrein aan bij de beplanting aan de voorzijde van het woongedeelte. De

overgang naar de weg is een eenvoudige grasberm. Enkele bomen op de hoeken van het perceel markeren het erf in het landschap. Voor deze bomen kan worden gedacht aan eik, beuk, linde of kastanje.

